

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LXIV.

DONDERDAG den 13den APRIL 1876.

N°. 15.

DE BOODSCHAP VAN PRESIDENT GUZMAN BLANCO.

Wy nemen hieronder over het gedeelte van die boodschap dat betrekking heeft op de aanhangige kwestien tusschen Nederland en Venezuela. Wy wilden dat stuk in zyn geheel niet overnemen, eensdeels wegens zyne uitgebreidheid, anderdeels wegens het vele daarin voorkomende dat van geen belang voor onze lezers is.

Grootspraak, eigen lof, vermelding van uitgevoerde en vooral van voorgenomene werken, ziedaar het geheele stuk.

De vertaling van stukken geschreven in het Spaansch, aan de Zuid-Amerikaansche Staten eigen of eigenaardig, is geen gemakkelijke taak. Volzinnen van veertig regels en meer, waarin zoovele verschillende denkbeelden elkander doorkruisen, maken des vertalers werk een onaangename. Hy gevoelt zich overtuigd niets anders te kunnen leveren dan eene overzetting, die nimmer op goeden stijl zal kunnen aanspraak maken, die steeds veel zal overhouden van de verwarringen van het oorspronkelijke. Maar wy hebben toch gemeend ons dat werk te moeten getroosten, omdat er onder onze lezers wel velen zullen gevonden worden, die de Spaansche taal niet magtig, met de boodschap, voorzoverre zy de verwickelingen tusschen Nederland en Curaçao behandelt, kennis willen maken.

“Zoo als ik verleden jaar het Congres heb medegedeeld, zond ik naar den Haag een speciaal gemagtigde, zoodra de stukken gereed waren, waaruit blijkt dat de revolutionaire beweging in Coro in 1874 het werk was van eenige sluikhandelaars van Curaçao, en verder haar aanzyn te danken had aan de ondersteuning door den Gouverneur en de Koloniale autoriteiten aan de plannen dier kooplieden verleend.

Ik eischte van het Gouvernement van Z. M. den Koning der Nederlanden dat het de zaak zou onderzoeken en bespreken, opdat naar het regt dat ons toekomt de schatkist van Holland aan die van Venezuela het bedrag der kosten van den oorlog zou voldoen.

Het Nederlandsch Gouvernement verre van zich met het onderzoek onzer reclames bezig te houden, gelyk het gehouden was jegens eene bevriende natie, welker Gouvernement zich altyd met de zyne heeft bezig gehouden en die nog heden betaalt, verklaarde aan onze Minister dat het vooraf de opening vorderde der havens van Maracaibo en La Vela de Coro, door Venezuela gesloten in de uitoefening zynzer soevereiniteit, en tevens de teruggave eischte van den schoener *Midas*, ofschoon dat vaartuig overeenkomstig de wetten van het land verbeurd verklaard was, daar het aan een revolutionair toebehoorde, en prys gemaakt werd op het oogenblik dat het daden van oorlogsvyandschap pleegde, daden die daarenboven in stryd waren met de douane-wetten der Republiek.

In weerwil van het aanmatigende dat er in zoodanige verklaring ligt, liet ik den *Midas* ter beschikking van Z. M. stellen daar het myn besluit was en is het bewys te leveren dat 15 jaren van den onafhankelykheidsoorlog niet onvruchtbaar waren in vaderlandsliefde en in waardigheid voor ons roemryk vaderland; met deze handeling gaf ik nog een blyk van gematigdheid en van den wensch om met het Nederlandsch Gouvernement niet te breken; hierdoor werd ik gerechtigd onze Minister magtiging te geven om, mogt Holland na zoodanige handelwyze onzerzyds zyn eisch tot opening der Venezuelaansche havens niet in trekken, en tot het onderzoeken onzer reclames niet overgaan, de diplomatieke betrekkingen tusschen beide Gouvernemen ten af te breken en zyn paspoort te vragen.

Terwyl ik aan onze Minister deze instructien toezond, rigtte de Nederlandsche zaakgelastigde te Caracas aan ons Gouvernement eene nota, (opgeuomen in de memorie van dat departement) waarin hy op de opening der havens, namens zyn Gouvernement, aandrong. Dit, gevoegd by de tyding die ik eenige weken later by kalogram ontving; dat het Haagsch Gouvernement, in weerwil van het aanbod tot teruggave van den *Midas*, nog op de opening der havens zoo hardnekkig bleef staan, dat de diplomatieke betrekkingen afgebroken waren, deed my besluiten aan den Nederlandschen Zaakgelastigde zyn paspoort te zenden, dewyl zyn verblyf te Caracas onbestaanbaar was met den nieuwen stand van zaken.

Niettegenstaande het Venezuela was dat de beleediging ontving dat Holland zich niet eens bezig wilde houden met zyne regtmatige reclames wegens geleedene schaden, en hoewel Holland tegen Venezuela geen reclame hangende had, aangezien die van den tyd van de administratiën Monagas reeds afbetaald waren of nog betaald worden volgens overeenkomsten aangegaan met de Nederlandsche legatie, even als die van 1868 tegen het toenmalig Gouvernement van Venezuela, en de eenige van voor 1870 die aanhangig was ook erkend is, waarbij de belanghebbende afstand deed van elke diplomatieke tusschenkomst voor zyne reclames na 1870, en aangezien ik de *Midas* wilde teruggeven, in weerwil dat gemeld vaartuig volgens de wetten van Venezuela in beslag genomen, en by vonnis verbeurd verklaard is geworden, — ging ik over tot de versterking der havens, en heb ik uit Noord-Amerika moderne artillerie en groote hoeveelheden ammunitie, voldoende voor elke eventualiteit, doen uitkomen, niet omdat ik geloof dat het tot een oorlog zal komen, waartoe geen reden bestaat, en waarin Holland zonder enig resultaat tusschen Curaçao en onze kusten zich zou blijven afmatten, om eindelyk zyn eskader naar Europa terug te doen gaan, blyvende die kolonie even of nog meer geruineerd dan zy het heden is, en Venezuela in het bezit van al zyne regten als onafhankelyke natie, met de zelfvoldoening daarenboven zyne waardigheid nogmaals met kracht en goeden uitslag verdedigd te hebben; maar wel omdat ik van de gelegenheid wilde gebruik maken om, alvorens het bestuur neerteleggen, aan het Vaderland nog een dienst te bewyzen met de organisatie zynzer verdediging tegen buitenlandse vyanden, waarvan myne voorgangers steeds afgezien hebben omdat wy ons in onze jonge jaren nimmer krachtig gevoelen. Het stelsel om vestingen af te breken, kanonnen te verkoopen en geen zeemagt te bezitten staat gelyk met der wereld te verkondigen dat wy van onze waardigheid afstand doen, en vooraf besloten zyn ons de wet te laten voorschryven door hem die het meest wagen durft of de onregtvaardigste is, zoo hy maar de middelen bezit ons voor onze weerlooze havens te komen bedreigen.

Holland van zyn kant heeft tegen zyn gewoonte een eskader naar Curaçao doen komen, en tegen zyn gewoonte houdt het aldaar dat eskader of laat het op de hoogte van Bonnaire oefeningen doen; dat eiland is versterkt geworden; men meldt dat zyn garnizoen op een sterkeren voet zal worden gebragt; de kolonisten oefenen zich in den wapenhandel; te 's Hage komen het Parlement en het Ministerie in geheime zitting byeen zoo dikwyls over onze aangelegenheden gehandeld moet worden; en de pers van de kolonie, even als die van het Moederland, is boven alles bedreigend voor Venezuela en beleedigend jegens my.

Deze zyn de daadzaken; maar ik moet myne opinie daaromtrent en over het werkelijk voornemen van het Nederlandsch Kabinet hier laten volgen.

Holland heeft niet het ernstig voornemen den oorlog te verklaren, omdat er op den huidi-

gen dag geen beschaafd volk bestaat dat zoo laag is om zyne toevlugt tot de wapenen te nemen, omdat eene soevereine natie hare havens sluit of opent naar dat hare belangen dit of dat eischen. Om van zoo iets by de onderhandelingen te hebben kunnen gewagen, gelyk het Hollandsch Ministerie en zyn vertegenwoordiger te Caracas gedaan hebben, heeft men er zeker op moeten rekenen dat de overige ernstige natien van Europa en der beide Amerikas het niet te weten zouden krygen.

Het vertoon van dit eskader, de geheime zittingen, de versterkingen, de oefeningen op het contrabandisten eiland, de dreigende en beleedigende houding der pers, hebben ten doel eene bedreiging voor te wenden, om ons schrik aantekenen in de hoop dat wy daardoor bevreesd zouden worden en de havens openen. Welligt heeft ook het lang blyven van het eskader in de haven van Curaçao tot reden dat men aan de mogelijkheid denkt van een aanval tegen dat eiland van de zyde van Venezuela.

Het kan ook wezen dat de hoop ons vrees in te boezemen, slechts voor een deel, de beduchtheid voor een aanval onzerzyds tegen Curaçao eveneens voor een deel oorzaak zyn dat het eskader in de haven van Curaçao blyft, terwyl daartoe ook medewerkt de hoop dat revolutionaire bewegingen in Venezuela waarmede Holland fraternizeren kan zullen plaats vinden, eene verwachting die zeker haar oorsprong verschuldigd is aan de valsche berichten die in den Haag ontvangen worden van den Gouverneur en van de sluikhandelaars.

Deze verwachting zal te leur gesteld worden, even als het voornemen om ons schrik aantekenen schipbreuk heeft moeten lyden. — Onze volkeren zullen niet dralen hunne keuze te doen tusschen hun Vaderland, en den vreemdeling die op den loer staat; dit niet alleen waar het myn gouvernement geldt, dat het meest populaire is van alle welke de Republiek ooit gehad heeft, zoo populair dat er in de politiek geene partijen gevonden worden, en er zelfs geen wedyver tusschen zyne voorname mannen bestaat, maar zelfs wanneer er sprake van het meest impopulaire gouvernement zou zyn.

Buiten en behalve het regt dat zoo duidelyk aan onze zyde is, en het bewustzyn van Holland dat, mogt het tot den oorlog willen overgaan Venezuela daarvoor niet zal terugdeinzen, bezitten wy de reeds geblekene sympathie der groote magten der aarde, welke houding niet onverschillig zyn kan aan eenige der entiteiten die op het tooneel der beschaving eene rol spelen.

Wat my aangaat, ik wil en zoek vrede, zonder eenige andere voorwaarde dan dat men niet langer spreke van de opening der havens, want dit zou gelyk staan met het in kwestie stellen onzer soevereine onafhankelykheid, en dat het Hollandsch Gouvernement er toe overga zich bezig te houden met de reclames van het Venezuelaansch Gouvernement, zullende men tot scheidsregterlyke uitspraak door eene bevriende mogendheid de toevlugt nemen, in het geval dat partijen onderling tot eene redelyke verstandhouding niet zouden kunnen geraken.”

Behalve in de overgenomen gedeelten der boodschap komt hier en daar nog de naam van Curaçao in dat stuk voor. Sprekende byv. van het meerder opbrengen der tolregten (door betere administratie brengen zy meer op dan vroeger) gewaagt de boodschap van “de sluikhandelaars en wreede handeldryvers in ons bloed, die niet langer ons van onze inkomsten berooven kunnen door hun clandestienen handel in koopmanschappen en oorlogsmaterieel.”

Onder de verfraaijingen der hoofdstad noemt de boodschap op de twee standbeelden van den “Doorluchtigen Amerikaan”. Geen groot bewys van modestie!

